

‘Voor wie doe je wat je doet?’

‘Ik heb m’n hele leven keihard gewerkt zodat m’n kinderen niet meer zo hard hoeven te werken’ vertelde Kees me met wie ik een praatje had bij de sportclub. Kees toont zich dankbaar dat zijn bedrijf goed geboerd heeft en dat de verkoop hem overvloedige financiële middelen heeft gegeven. Hij ontvangt dit als een geschenk en deelt daarvan royaal uit aan kinderen en naasten. Ondanks dat hij de nodige tegenslagen heeft gekend in het leven geniet hij nu zichtbaar.

M’n gedachten dwalen af naar Marja. Ze vertelt hoe ze zich in allerlei bochten heeft gewrongen om te zorgen dat haar kinderen, binnen de ingewikkelde gezinsdynamiek, met elkaar verbonden konden blijven. Dat haar dat maar ten dele is gelukt is het verhaal van haar inmiddels volwassen kinderen. De één zoekt naar mogelijkheden om toch te kunnen verbinden, de ander heeft het contact, voor nu, verbroken.

Wonden helen het voorspoedigst als ze rust en goede verzorging krijgen. Ruimte bieden aan dit genezingsproces kan gevend zijn aan het gehele gezinssysteem, inclusief de volgende (nog ongeboren) generaties.

Wederkerig geven en ontvangen maakt een mens levend, het maakt een relatie levend. Geven en ontvangen kan gestagneerd zijn waarop de levensenergie niet meer stroomt. Een (heel) deel van het geven en ontvangen in relaties blijft ook ongezien. Het (proberen) te luisteren naar ieders verhaal kan helpen om elkaar beter te begrijpen. Het helpt om de ander in zijn mens-zijn, binnen zijn context, te zien. Het maakt mild(er). En mild zijn maakt levend en vrij.

De vraag ‘voor wie doe je wat je doet?’ kwam voorbij op een studiedag. Sindsdien stel ik mezelf die vraag regelmatig in een moment van stilte of reflectie. Het antwoord kan een medemens, de natuur, het Onbenoembare of mezelf zijn, met doorwerking naar een ander. Voor wie wil jij je inzetten? Jij, en jouw leven, doet ertoe!